

هواخواه توام جانا و می دانم که می دانی

1	هواخواه توام جانا و می دانم که می دانی
2	ملامت گو چه دریابد میان عاشق و معشوق
3	بیفشان زلف و صوفی را به پابازی و رقص آور
4	گشاد کار مشتاقان در آن ابروی دلبندهست
5	ملک در سجده آدم زمین بوس تو نیت کرد
6	چراغ افروز چشم ما نسیم زلف جانانست
7	دریغا عیش شبگیری که در خواب سحر بگذشت
8	ملول از همرهان بودن طریق کاردانی نیست
9	خیال چنبر زلفش فریبت می دهد حافظ
نگر تا حلقه اقبال ناممکن بجنبانی

روایت شاملو

1، 4، - ، 5، 3، 2، 7، 8، 9

از آن باور نمی دارم که انگیزد پریشانی !
که در حسن تو چیزی یافت بیش از طور انسانی !
بدانی قدر وصل آن دم که در هجران فروماتی .
بکش دشواری منزل به یاد عهد آسانی !
نگر تا حلقه اقبال ناممکن نجنبانی ! | خم زلفت، به نام ایزد، کنون مجموعه دل هاست -
ملک در سجده آدم زمین بوس تو نیت کرد
دریغا عیش شبگیری که چون باد سحر بگذشت !
ملول از همرهان بودن طریق کاروانی نیست ،
خیال چنبر زلفش فریبت می دهد حافظ |
|--|--|